

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΙΩΙΣΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ο Έρωτας στους άνδρες βρίσκεται στα χείλη τους και στις γυναίκες στα μάτια τους. Β. Ούγκλι

Η πλέον άγνη και θεία εναντίους της ψυχής μας προς το άγνωστο είναι ο έρωτας! Γεωργία Σάνδη

Ο έρωτας είναι δροσιά του σώματος, έμφυσήνονισα την καρδιά μας. Πετρούχης

Μερικές γυναίκες είναι το χαμόγελο του Πλάτωνα, κι άλλες πάλιν οι μορφασμοί του. Άλφρ. Μυσσέ

Αν η γή μπορούσε να καταστή έγκυος από τα δάκρυα των γυναικών, τότε κάθε σταγόνα της θα γεννούσε κι έναν κροκόδειλο!... Σαίξπηρ

Ο γέρος, ο οποίος μιλάει για αγάπη σε μια καπέλα, μοιάζει με τον άνεμο του φθινοπώρου, ο οποίος μαρμάρει το τριαντάφυλλο πριν ακόμα άνοιξει. Α. Λουκιάς

Ο Όρφεύς ζήτησε την Εurydice στον Άδη. Σήμερα είναι ζήτημα, αν υπάρχουν πολλοί άνδρες, έχοντες τη διάθεση να πάνε και σ' αυτόν κόσμο των Παράδεισο, για να ζητήσουν την μακαρίτισσα τη γυναίκα τους. Βιργίλιος

Όταν συναντηθούν δύο γυναίκες, κυττάζουν πρώτα - πρώτα να βρουν ότι γελοίο έχουν πάνω τους και κατόπιν άρχίζουν να κολακεύουν η μία την άλλη. Α. Ρικάρ

Η μεγαλύτερη άξια μερικών παντρεμένων είναι η γυναίκα τους. Α. Φράνς

Η πραγματική ευτυχία του ανθρώπου βρίσκεται μόνο στον έρωτα. Α. Μυσσέ

Για μια λεπταίσθητη γυναίκα, η πιο θελκτική έρωτική εξομολόγηση είναι τό να τά χάζει μπροστά της ένας πνευματώδης άνδρας. Α. Φράνς

Ο Έρωτας χάνεται μέσα στη μεγάλη ψυχή του άνδρος, ενώ της γυναίκας την καρδιά την πλημμυρίζει άλόκληρη. Θωμάς Ότθεύ

Όποιος προσπαθεί να σωφρονίσει τη γυναίκα, κάνει το ίδιο κι εκείνον που αγωνίζεται να άσπρίσει τον άνδρα. Όπως ο άρμάτης, όσο περισσότερο τον πλένει, τόσο περισσότερο μαυρίζει, έτσι κι η γυναίκα, όσο περισσότερο την εξαναγκάζεις να μην αγαπά, τόσο περισσότερο προσκολλείται στον έρωτα. Νιτόν ντε Λαγκλό

Τό άρωμα της ψυχής είναι η άνάμνησις. Η άνάμνησις είναι τό γλυκύτερο μέρος της καρδιάς, τό όποιο άποσπάται για ν' άγκαλιάσει μία άλλη καρδιά και να την άκολουθήσει όπου κι 'άν πάει. Γεωργία Σάνδη

Τά δύο συμπλέγματα, της Δαλιδάς με τον Δαυίδ και της Ιουδήθ με τον Όλοφέρνη, μάς εξηγούν πλήρως τί είναι η γυναίκα. Η άνάστη κοβει τό κεφάλι κι' η κακή τις τρώχεις μόνον τό κεφαλάκι... Όν. Μπαλζάκ

Οί βασιλιάδες κι' η γυναίκες νομίζουν ότι πρέπει να τους δίνουν, ή τι κι' αν ζητήσουν!... Μ. Νιπολέων

Μονάχα ο τελευταίος έρωτας της γυναίκας ικανοποιεί τον πρώτο έρωτα του άνδρος. Ντιντερωά

Τό κοινό γνώρισμα ποιίζει η γυναίκα με τον άγγελό, είναι τό ότι κυμαρχούν κι' οι δύο πάνω στα άδύνατα όντα. Ζ. Ρουσσώ

Υπάρχουν γυναίκες, ή όποίες είναι για την ψυχή μας ό,τι τό κλίμα της Νίκαιας και της Νεαπόλεως για τους αμαρτωλούς. Α. Μυσσέ

Η φράσις των αρχαίων Ιστωτών : «Νά τις άπρηγής όδης, αλλά ν' αγαπάς μια, είναι μία από τις πιο γνωστές φράσεις που έφερο. Ρισσολιέ

Τό κριτότερο στόλισμα της γυναίκας είναι η καθαριότης. Κ. Σύλλα

Η γυναίκα πάντα θυμάται ότι ύπηρέε κάποτε όφρα. Α. Κάρο

κό κόσμο της Νέας Υόρκης και πολλές κυρίες της άριστοκρατίας, που είχαν έρθει για να διασκεδάσουν με τό πάθημά μου. Έγώ όμως ήμουν θέσβαιος για την επιτυχία μου. Με τά πρώτα κιόλας κτυπήματα, έγινε άλλος άνθρως. Έξαγριώθηκα. Έβλεπα τον αντίπαλό μου σαν...μυρμήγκι και το ριχνόμουν με τόση θαιαίτητα, ώστε πολλές φορές τον άνάγκαζα να ύποχωσή και να προφυλάγεται. Αύτη ή ιστορία κράτησε τρεις «γύρους». Ξαφνικά, εκεί που δέν τό περίμενα, δέχτηκα ένα τόσο δυνατό κτύπημα, που τά μάτια μου πέταξαν στίθες. Ήταν ή πολυπόθητη γροθιά. Τό περίφημο «νók-άουτ!» Στήν άρχή θλόωσα τό θέλημα μου κι' έχασα την συνείδηση που θρίσκουμαι. Δέν έβλεπα πεία τον αντίπαλό μου, ούτε άκούγα τά χειροκροτήματα των θεατών. Ένα θούισμα μονάχα μου ζάλισε τό κεφάλι κι' έπεσα άναίσθητος καταγής. Ένα δευτερόλεπτο άργότερα, ένοιωσα ένα θάρος να φεύγει από την καρδιά μου κι' έγινε άλαφρης σαν πούπουλο. Νόμιζα ότι πετούσα μέσα σ' ένα παράξενο φως που με γέμιζε χαρά. Και ξαφνικά, μία θαυμάσια μουσική, μία όυράνια μουσική, άρχισε ν' άντηχή κοντά μου. Ήταν μία όρχήστρα ύπεροχων όργάνων άόρατων που έπαιζε με τόση γλυκύτητα, που είχα μείνει σαν μαγεμένος. Ο μάεστρος της μετρούσε κοντά σ' αυτό μου την κάψια παράξενη φωή του: «Ένα... δύο... τρία... τέσσερα...»

Και ξαφνικά, ένα πλήθος θολιδών άρχισαν να παίζουν μία ύπερκόσμια μελωδία. Έπειτα, αύτη τη θαυμάσια μουσική, τη διαδέχτηκαν ήχοι σαλπύγγων κι' άρχισαν να κτυπούν χαρμωσά άόρατες καμπάνες. Κι' άάφανα άνατρίχισα. Ο μάεστρος, που δέν ήταν άλλος καθώς τον άνεγνώρισα τώρα, παρά ο διατητής τό μύς, μ' άρπαξε από τό λαιμό και μου θούτηξε τό κεφάλι μέσα σ' ένα κουβά παγωμένου νερού. Τινάχτηκα τρομογέμονος κι' άνοιξα τά μάτια μου.

—Πού θρίσκομαι; ρώτησα, όπως όλοι οι πυγάχοι που θγαίνουν «νók-άουτ».

—Δέν έχεις τίποτε, μου είπαν οι φίλοι μου. Σε πέντε λεπτά θά είσαι καλά.

—Κι' ή μουσική; τούς ξαναρώτησα.

—Ποιά μουσική; Δέν άκούσαμε καμμία μουσική, άπόρησαν.

Τότε μόλις θυμήθηκα τό πείραμά μου. Έθγαλα μία κραυγή χαράς και πήδηξα από τό κρεβάτι. Έπιτέλους είχα ικανοποιήσει την περιέργειά μου. Είχα μάθει τί αισθάνεται ένας πυγάχος όταν πέφτει νικημένος «νók-άουτ».

Αύτες ή άποκαλύψεις του δόκτορος Τόμαν δέν πρέπει να σας κάνουν να έπιθυμήσετε να θγήτε κι' έσεις με μία γροθιά «νók-άουτ», γιατί μπορεί να πληρώσετε με τη ζωή σας αύτη την έπιθυμία σας. Τό μότέ, όπως σας είπαμε, είναι τό πιο θάδρα σπόρ της δυόης μας.

Ο. ΛΕΚΡΑΝΟ

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ ΕΞΥΠΝΑΔΑ ΑΠΟΣΤΟΛΕΩΣ

Πρό άρκετών έτών, την Γενική Διεύθυνσι των ΤΤΤ είχε άπαχογήσει ή έξις πρωτότυπη περίπτωση: Ένας Έλλην άπ' τό Βουκουρέστι, έστειλε σε κάποιο συγγενή του στην Άρτα μία συστημένη έπιστολή. Τογγραφε συγχρόνως, ότι το 'στειλε και μια είκοσόφραγο χρυσό, τό όποιο όμως έλειπε άπ' τό γράμμα, αν κι' ή μεγάλη σφραγίδα βουλοκεριού του φακέλλου ήταν έντέλως άθικτη!...

Τό Ταχυδρομείο Άρτης άνέφερε τό μυστηριώδες γεγονός στην Ταχυδρ. Διεύθυνσι Μεσογύγιου, κι' εκείνη έστειλε την άναφορά με τον φάκελλο στη Γενική Διεύθυνσι. Ζητούσε δέ, ή να γίνουν άνακρίσεις κατά των ύπευθύνων ύπαλλήλων, ή να έρωτηθ ή άποστολεύς μήπως τυχόν έχασα να θάλη τό νόμισμα στην έπιστολή του.

Τί άνακαλόφηκε, όμως; Ένώ ο άρμόδιος τμηματάρχης κρατούσε τον δήτην παραβιασμένο φάκελλο κι' έτοιμαζόταν να συντάξη την καταγγελία, έβριξε μία τελευταία ματιά στη σφραγίσα του...κι' άνακάλυψε μέσα σ' αύτη τό μικρό και λεπτό αυτό χρυσό νόμισμα!...

Ο άποστολεύς προτίμησε για τό φόβο πιθανής λαθροχειρίας, να τό χώσει μέσα στο λυωμένο κατά τη στιγμή του σφραγιασματος βουλοκέρι, κι' έξω άπ' τό φάκελλο, άντις να τό θάλη μέσα στην έπιστολή του!...

Τό κριτότερο στόλισμα της γυναίκας είναι η καθαριότης. Κ. Σύλλα Η γυναίκα πάντα θυμάται ότι ύπηρέε κάποτε όφρα. Α. Κάρο